

MREŽE ZAVAROVANIH
OBMOČIJ V ALPAH

Poročilo
o delu
1995-2005

Réseau Alpin des Espaces Protégés
Rete delle Aree Protette Alpine
Netzwerk Alpiner Schutzgebiete
Mreža zavarovanih območij v Alpah

Od ideje do 10. rojstnega dne

1994: Začetek Mreže predstavlja predlog francoskega ministra za okolje, da je za uresničevanje Alpske konvencije potrebno pričeti s konkretnim delom. Ideja o udeležanju konvencije je nastala med francoskim predsedovanjem Alpski konvenciji (1993–1994). V skladu z 12. členom protokola o Varstvu narave minister Michel Barnier na IV. Alpski konferenci v Chambéryju predlaga nadgradnjo Mreže zavarovanih območij v Alpah.

1995: Zgodaj poleti se prične velika akcija identificiranja zavarovanih alpskih območij v vseh alpskih državah. Za izdelavo preglednega seznama naravnih prostorov, ki imajo status varovanja, vendar v svetovnem merilu še niso poznana ali kartografirana, so bila k akciji pozvana številna ministrstva, regije, province, deželne vlade in kantoni.

5. in 6. oktobra leta 1995 je na sedežu Narodnega parka Les Ecrins v Gapu organizirana prva vsealpska konferenca upravljavcev zavarovanih območij. Na konferenci se zberejo vsi predstavniki zavarovanih območij in ministri vseh alpskih držav. Odločijo se za še tesnejše skupno sodelovanje zavarovanih območij v Alpah in za oblikovanje sprva neformalne Mreže. Ustanovitveno konferenco Mreže zavarovanih območij v Alpah sta organizirali Slovenija in Francija.

1996: Francoska vlada določi, da Narodni park Les Ecrins (F) zagotovi finančna sredstva in oblikuje ustrezno koordinacijsko strukturo za nadgradnjo Mreže zavarovanih območij v Alpah. Na konferenci v Gapu je sprejet sklep, da se s pomočjo Narodnega parka Les Ecrins oblikuje manjša koordinacijska enota kot nadgradnja strokovne Mreže.

1997: 2. januarja leta 1997 je ustanovljena podružnica Mreže zavarovanih območij v Alpah s sedežem na Univerzi Grenoble I, kar je pripomoglo k sistematični organiziranosti dela Alpske mreže. Prva vsealpska strokovna izmenjava med upravljavci zavarovanih območij nastane v obliki delovnih skupin na področju ujed, kopitarjev, upravljanja turizma. V različnih alpskih deželah so organizirane delavnice in kolokviji, izidejo prve informacijske publikacije o zavarovanih območij v Alpah, predstavitev Mreže na spletnih straneh.

V Bolzanu (I) se prvič zbere in zaseda Mednarodni organizacijski odbor.

Francosko ministrstvo za okolje določi Mrežo zavarovanih območij v Alpah, da prične s sodelovanjem z gorovji tudi na območju zunaj Alp. Prične se sodelovanje s Karpati, Pireneji in drugimi evropskimi gorovji.

1998: Oblikovanih je več novih delovnih skupin (pašništvo v zavarovanih območjih, komuniciranje z javnostjo...). 2. Mednarodna konferenca zavarovanih območij v Alpah poteka v Narodnem parku Gran Paradiso (I), kjer so določena glavna načela skupnega dela kot je npr. soodgovornost za mednarodno sodelovanje vseh zavarovanih območij v Alpah.

5. Alpska konferenca na Bledu spodbudi države podpisnice Alpske konvencije, da podprejo sodelovanje med zavarovanimi območji v Alpah. Mednarodna francoska mreža zavarovanih območij v Alpah se v celoti priključi Mreži zavarovanih območij v Alpah in s konkretnimi prispevki pomaga pri uresničevanju mednarodnih projektov.

V Sloveniji poteka prva vseevropska delavnica upravljavcev zavarovanih območij evropskih gorovij na temo pašništvo. Ustanovljen je European Mountain Pool.

1999: Potek številnih prireditev za zavarovana območja (konference, kolokviji, delavnice), eden izmed najbolj obiskanih kolokvijev je Vrnitev velikih plenilcev v Belluno (I), ki predstavlja prvo intenzivno strokovno izmenjavo v Alpah. Ustanovljene so nove delovne skupine (veliki plenilci, alpsko rastlinstvo, upravljanje življenjskih prostorov). , objavljen je dosje Mreže zavarovanih območij v Alpah, v okviru Mreže se prične prvo vsealpsko spremljanje stanja tipičnih alpskih vrst (gams, planinski orel, brkati ser).

Na Norveškem je v okviru projekta European Mountain pool organizirana mednarodna delavnica na temo Gorske kmetije in pašništvo. Delavnice se udeležijo predstavniki desetih evropskih gorovij.

2000: Podružnica Mreže zavarovanih območij v Alpah s sedežem na Univerzi Grenoble I se prestavi v bližino sedeža Narodnega parka Les Ecrins - v Gapu . Zaposleni so novi sodelavci, oblikovane so zadnje delovne skupine (za področja alpske kulture, upravljanja z vodami in gorskimi gozdovi). Mreža in Mednarodni organizacijski odbor razpolagata s petnajstimi strokovnimi skupinami.

Izid publikacije Dosjeji Mreže zavarovanih območij v Alpah.

6. Alpska konferenca v Lucernu z načelno listino prizna Mrežo zavarovanih območij v Alpah za državno pobudnico pri uresničevanju Alpske konvencije.

2001: V nedavno ustanovljenem Narodnem parku Kalkaplen (A) je organizirana 3. Mednarodna konferenca. Poteka tudi prvo uradno srečanje članov Mreže zavarovanih območij v Alpah, na katerem je potrjen interni pravilnik.

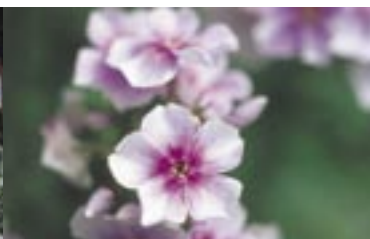
Mreža zavarovanih območij v Alpah koordinira in podpira vzpostavitev mednarodnega projekta Interreg III B in sodeluje pri njegovem uresničevanju.

Potekanje priprav na Mednarodno leto gora in nadaljevanje sodelovanja Mreže zavarovanih območij v Alpah s Krpati.

10. obletnica Mreže zavarovanih območij v Alpah

Mreža zavarovanih območij v Alpah je v desetih letih delovanja postala uveljavljen in iskan partner tako v čezalpskem sodelovanju kot tudi v uspešnem uresničevanju Alpske konvencije, za kar se je potrebno zahvaliti vsem partnerjem Mreže in tistim, ki so na politični ravni pomagali vzpostaviti organizacijski in institucionalni okvir. S pomočjo le-tega se je ideja mreženja lahko razvijala preko celotnega alpskega loka, se praktično udeleževala in obstala. Mreža zavarovanih območij v Alpah ni bila ustanovljena in institucionalizirana kot društvo ali združenje, temveč kot francoska državna ustanova, ki služi za konkretno udeleževanje Alpske konvencije. Udeleževanje temelji na principih o soodgovornosti in trajnosti. Z namenom doseganja boljših rezultatov so zavarovana območja pred kratkim ocenila delo Mreže in posodobila njeno delovanje. Poleg sodelovanja med zavarovanimi območji je bila in je še vedno osrednja nit našega delovanja predvsem tesno in usklajeno sodelovanje z vsemi organi in ustanovami Alpske konvencije. Tako ni bilo nikakršnega dvoma, da bi se po ustanovitvi Stalnega odbora Alpske konvencije v Innsbrucku in Bolzanu pričelo koordiniranje del s Stalnim sekretariatom, da bi s tem omogočili tudi naslednji korak – definirano

1. Delovna skupina na temo orel v Raurisu (A) leta 1999 © Alpska mreža
2. Delovna skupina na temo plenilci v NP Berchtesgaden (D) leta 2000 © Alpska mreža

organizacijsko in institucionalno povezavo Mreže zavarovanih območij v Alpah s Stalnim sekretariatom Alpske konvencije. Proces je v polnem teku, pri čemer so vsi vključeni seznanjeni z osnovnima principoma Alpske mreže – principom soodgovornosti in trajnosti.

Michael Vogel

Predsednik

Mreža zavarovanih območij v Alpah

Direktor narodnega parka Berchtesgaden (D)

2002: Mreža zavarovanih območij v Alpah igra glavno vlogo v Mednarodnem letu gora v Franciji in z izvedbo mednarodne konference dobi nalogo, da zbere upravljavce zavarovanih območij evropskih gorovij iz 18 – ih držav. Intenzivno delovanje delovnih skupin prispeva k organizaciji številnih prireditev in k intenzivni izmenjavi metod upravljanja in spremljanja stanja. Mreža zavarovanih območij v Alpah koordinira in nadzoruje prve projekte Interreg III B. Izidejo številne publikacije (akti in tematski dosjeji), organizirana je največja razstava Mreže zavarovanih območij v Alpah z naslovom Skrivnostne gore. Potujoča razstava ob sodelovanju vseh zavarovanih območij prvič prispeva k seznanjanju javnosti o izjemnih naravnih in kulturnih lepotah alpskega prostora.

2003: V Berchtesgadnu (D) poteka 4. Mednarodna konferenca zavarovanih območij v Alpah z naslovom Stičišče ekologije in komunikacije, na kateri sodeluje več kot 130 upravljavcev zavarovanih območij iz vseh alpskih držav in delegacija iz zavarovanih območij v Karpatih. Na konferenci je sprejet tudi načrt dela Mreže pri uresničevanju ciljev glede ekoloških koridorjev in čezmejnih povezav med zavarovanimi območji.

Nemško predsedstvo Alpske konvencije zadolži Mrežo zavarovanih območij v Alpah, da v okviru gorskega partnerstva Alpske konvencije podpre nadgradnjo Mreže zavarovanih območij v Karpatih. Na zasedanjih, ki jih koordinira Mreža zavarovanih območij v Alpah, mednarodni komite vladnih predstavnikov karpatskih dežel določi temelje Karpatske mreže. Zavarovana območja Karpatov v svojem poročilu določijo prednostne naloge pri sodelovanju z zavarovanimi območji v Alpah.

Mreža zavarovanih območij v Alpah organizira v Trentinu (I) na Južnem Tirolskem izredno uspešno strokovno ekskurzijo na temo ozaveščanje javnosti in informacijska središča. Ekskurzije se udeleži več kot 40 strokovnjakov in vodij komunikacijskih oddelkov zavarovanih območij.

2004: Organiziranje številnih prireditev o različnih strokovnih temah, s posebnim poudarkom na kolokviju z naslovom Izboljšanje kakovosti, ki prvič združi upravljavce in strokovnjake zavarovanih območij vseh alpskih držav.

Oblikovani so prvi predlogi skupnega sodelovanja. Ustaljene delovne skupine (za ujede, kopitarje, vode, turizem...) organizirajo srečanja in nadaljujejo z izvedbo skupnih projektov.

Države podpisnice Alpske konvencije zadolžijo Mrežo, da izvede študijo na temo Čezmejna zavarovana območja in ekološki koridorji med zavarovanimi območji. Projekt, ki je nastal na podlagi pobude nemškega predsedstva, podprejo vse alpske države. Študija traja 7 mesecev, predstavljena je v publikaciji v štirih alpskih jezikih in v uradni publikaciji Alpske konvencije Alpensignale, št. 3. Študija velja kot vsealpsko priporočilo na to temo ekoloških povezav.

Mreža zavarovanih območij v Alpah, 10 parkov in mesto Chambéry vložijo kandidaturo za projekt ALPENCOM (INTERREG III B). Oktobra 2004 je projekt odobren, poudarek je na usklajenem ozaveščanju javnosti v zavarovanih območjih in razvoju novih interaktivnih orodij komuniciranja. Cilj projekta je predvsem boljša obveščenost prebivalcev in obiskovalcev zavarovanih območij v Alpah. S pomočjo projekta ALPENCOM je sodelovanje med zavarovanimi območji še tesnejše.

16. novembra leta 2004 poteka VIII. Alpska konferenca, na kateri je sprejet sklep, da se Mreža zavarovanih območij v Alpah priključi Stalnemu sekretariatu Alpske konvencije. Delo na področju ekološkega povezovanja se nadaljuje, delovanje Mreže zavarovanih območij v Alpah doseže vrhunec. Mreža se je že od vsega začetka zavzemala za priključitev k Alpski konvenciji, saj je Francija Mrežo ustanovila kot pripomoček za udeležanje Alpske konvencije.

2005: Mreža zavarovanih območij v Alpah že petič organizira mednarodno prireditev Trofeja Danilo Re, na kateri sodeluje več kot 200 nadzornikov alpskih parkov. Mreža pripravlja pogodbe za priključitev k Alpski konvenciji in določi temelje za novo oblikovano Alpsko mrežo. Poleg strokovnega srečanja upravljavcev zavarovanih območij je to leto pomembno predvsem zaradi nadgradnje vsealpske komunikacijske strategije zavarovanih območij v okviru projekta ALPENCOM in zaradi oblikovanja novih sredstev ozaveščanja širše javnosti. Na področju vsealpske podatkovne banke in ekološkega povezovanja se delo nadaljuje. Nemčija in stalni sekretariat Alpske konference meseca novembra organizirata seminar o začetkih izvajanja ekološkega povezovanja, kar je v skladu z 12. členom protokola Varstvo narave.

Mreža zavarovanih območij v Alpah ima pomembno nalogo na področju strokovnih izmenjav, prostorskih povezav in skupnega ozaveščanja javnosti.

K temu je potrebno prišteti še dejavnosti zunaj Mreže (predvsem s Karpati in Pireneji) ter organizacijo mednarodnih izobraževanj in strokovnih ekskurzij.

Od 12. do 15. oktobra bo potekala 5. Mednarodna konferenca zavarovanih območij v Alpah, kjer bodo obravnavani zgodovina in prihodnost zavarovanih območij v Alpah ter njihovi izzivi.

Ostale prireditve o upravljanju turizma v zavarovanih območjih (ekonomski in ekološki vidiki) bodo potekale proti koncu leta. Narodnemu parku Les Ecrins konec decembra 2005 poteče mandat nosilca Mreže zavarovanih območij v Alpah. V desetih letih mu je uspelo doseči, da je Mreža postala uspešen in nepogrešljiv mednarodni inštrument alpskega sodelovanja pri varstvu narave.

Začetki Mreže zavarovanih območij v Alpah

Nastanek Alpske mreže je bil velik dogodek. Francija se je pod takratnim ministrom za okolje Michelom BARNIEROM močno prizadevala za njeno oblikovanje. Jeseni leta 1995 je bila Narodnemu parku Les Ecrins zaupana naloga, da ob pomoči Slovenije, ki je predsedovala Alpski konvenciji, v Gapu organizira srečanje zavarovanih območij. Pri tem je sodeloval tudi Alpski geografski inštitut z Guidom Plassmannom, mladim in odličnim diplomantom. Kmalu je bila sprejeta odločitev za oblikovanje omrežja in za zbiranje sredstev, določen je bil tudi sedež, kjer naj bi potekali delo in srečanja. To je bil prvi konkretni primer udeležanja Alpske konvencije; brez oblikovanja novega telesa in tako brez večjega obsega administrativnega dela. V prvem obdobju nastajanja Mreže je zaradi osrednje lege v francoskih Alpah veliko dela prevzel Narodni park Les Ecrins. Projekt sta takoj podprli dve regiji: Rona-Alpe in Provansa-Alpe-Azurna obala ter oddelek za prostorsko ureditev. Za Narodni park Les Ecrins, kateremu sem tedaj predsedoval, je bila to velika naloga in hkrati tudi čast. Za prispevanje k prvim korakom pri oblikovanju novega omrežja smo imeli veliko motivacije. Rad bi se zahvalil Philippu Maignu, takratnemu pomočniku direktorja, ki je v okviru parka skupaj z Guidom

1. Sestanek mednarodnega izvršnega odbora v Monaku leta 1999 © Alpska mreža
2. Sestanek mednarodnega izvršnega odbora v Bolzanu leta 1997 © Alpska mreža
3. Delovna skupina na temo plenilci v NP Berchtesgaden (D) leta 2000 © Alpska mreža
4. Kozorog (Capra ibex) © Parco Nazionale Gran Paradiso (I)

Plassmannom, ki je bil na čelu učinkovite delovne skupine, uspešno spodbujal nastanek omrežja. Dejavnost se je razširila na številna področja, oblikovala in okrepila so se mednarodna sodelovanja (sodelovanje med narodnimi parki Ecrins, Triglav in Visoke Ture), ustanovljen je bil mednarodni izvršni odbor, oblikovana so bila kakovostna komunikacijska orodja in pripravljenih je bilo več evropskih programov. Deset let intenzivnega dela Mreži omogočajo, da se loti novih nalog.

Philippe Traub, direktor
Narodnega parka Vanoise (F)

Mreža zavarovanih območij v Alpah in Alpska konvencija

Francija je za izboljšanje mednarodnega sodelovanja na področju varstva narave v Alpah že leta 1994 predlagala vzpostavitev Mreže zavarovanih območij v Alpah. Vse se je pričelo s konkretnim udejanjanjem 12. člena protokola Varstvo narave in urejanje krajine: «Pogodbenice sprejmejo ustrezne ukrepe za povezanost določenih zavarovanih območij, biotopov in drugih zavarovanih ali zavarovanja vrednih objektov na državni ravni in čezmejno. Pogodbenice se zavezujejo, da bodo usklajevale cilje in ukrepe za čezmejno zavarovana območja.»

Na prvi mednarodni konferenci zavarovanih območij v Alpah leta 1995 v Gapu so upravitelji zavarovanih območij iz vseh alpskih dežel sklenili, da bodo takoj pričeli tesneje sodelovati pri vseh vprašanih upravljanja teh območij in izkoristili izkušnje svojih kolegov ter pripravili in spodbujali skupne projekte. Po začetnih pripravah so v ta namen januarja leta 1997 ustanovili prvo podružnico Mreže zavarovanih območij v Alpah. Do leta 2002 so ustanovili skupno 15 tehničnih delovnih skupin, ki se ukvarjajo z različnimi vprašanji upravljanja zavarovanih območij, varstvom vrst, virov in življenjskih prostorov (velike ujede in kopitarji, plenilci in alpsko rastlinstvo, trajno upravljanje z vodami in gozdom, upravljanje z «množičnimi obiski», ustvarjanje gospodarske vrednosti v zavarovanih območjih, NATURA 2000, hribovsko kmetijstvo in pašništvo, delo z javnostjo...).

Delovne skupine delujejo v skladu z Alpsko konvencijo in njenimi protokoli in organizirajo tudi razne prireditve. S primernimi publikacijami seznanjajo strokovnjake in ostalo javnost s temami, ki jih obravnavajo (strokovne publikacije in smernice, analize «best practice», za javnost zanimive razstave, kot na primer razstava o mitičnih gorah, knjige in filmi, vedno v štirih uradnih jezikih Alpske konvencije).

Mreža zavarovanih območij v Alpah podpira člane pri pripravi in izvedbi skupnih projektov, kot na primer v okviru evropskih programov (npr. INTERREG IIIB – Habitat), spodbuja skupne napore za monitoring živalskega in rastlinskega sveta, s svojimi partnerji v zavarovanih območjih in tudi v drugih ustanovah za varstvo narave pripravlja skupne zasnove za delo z javnostjo ter organizira zasedanja, študijska potovanja in redno izmenjavo mnenj.

Zaradi tega je bilo vzpostavljeno tesno sodelovanje alpskih zavarovanih območij, v katerem redno izmenjujejo metode in navezujejo neposredne strokovne in osebne stike, kar izpopolnjuje in poživlja tudi osrednje vsebine Alpske konvencije. To je pripeljalo do strokovne povezanosti med zavarovanimi območji in njihovimi upravitelji in je osnova za udejanjanje uvodoma navedenega 12. člena protokola Varstvo narave in urejanje krajine (usklajevanje ciljev in ukrepov, strokovne izmenjave). Le obsežna in med seboj ekološko povezana zavarovana območja lahko trajno in dolgoročno zagotovijo varovanje naravne dediščine Alp in potek naravnih procesov. Zaradi tega je bila s strani Stalnega odbora Alpske konvencije leta 2004 podana zahteva o konkretni študiji čezmejnih območij in ekoloških koridorjev.

Izvedbo študije so podprle vse države podpisnice. Študija je prvi dosledni korak k nadgradnji prostorske razsežnosti Mreže zavarovanih območij v Alpah, kot je določeno v Alpski konvenciji. Delo predstavlja že obstoječi potencial zavarovanih območij in čezmejne povezave, vključno z obstoječimi ukrepi glede migracij vrst in dopolnitvami tega alpskega ekološkega povezovanja. Tesnejše sodelovanje čezmejnih zavarovanih območij, uskladiitev njihovih ciljev in ukrepov in vzpostavitev povezav med zavarovanimi območji v Alpah zagotavljajo še boljše varstvo narave v Alpah. Poglavitni cilji Mreže zavarovanih območij v Alpah so predvsem premišljena koordinacija obstoječih sredstev (pogodbeno varstvo narave, dogovori z lokalnimi zastopniki, usklajevanje ukrepov različnih organizacij).

Mreža zavarovanih območij v Alpah predstavlja največji in najobsežnejši strokovni spoj prostorskega varstva narave znotraj Alpske konvencije. Vzpostavljena je bila kot prispevek h konkretnemu udeležanju Alpske konvencije in obravnava poleg vsebin protokola Varstvo narave in urejanje krajine tudi teme drugih protokolov (hribovsko kmetijstvo, turizem, urejanje prostora in trajni razvoj...). Alpska zavarovana območja so prostori posebnega interesa za obiskovalce in prebivalstvo. Varujejo stoletno naravno in kulturno dediščino in lahko prevzamejo funkcijo modela v sodobnem varstvu narave. So tudi komunikacijski prostori, predvsem zaradi informacijskih centrov za obiskovalce, informacijske politike in sprejemanja ter oskrbovanja turistov in popotnikov. Alpska konvencija je tukaj prisotna, zavarovana območja pa so njen glasnik.

Mreža zavarovanih območij v Alpah je januarja 2005 pričela pomemben projekt INTERREG III B «ALPENCOM», ki bo dodatno povezal izmenjavo med upravljavci zavarovanih območij, skupno ozaveščanje zavarovanih območij preko medijev in centrov za obiskovalce v samih parkih ter uvajal nove tehnologije. Ena izmed treh prioritet Mreže zavarovanih območij v Alpah je poleg strokovne in tehnične izmenjave osebja zavarovanih območij in uresničitve prostorskega mreženja, ozaveščanje, informiranje in izobraževanje zainteresirane publike vseh starosti.

Primer Mreže zavarovanih območij v Alpah so prevzeli tudi v okviru Karpatske konvencije. Mreženje, ki ga vzpostavljajo, je narejeno po zgledu Alpske mreže in je podprto s strani «Partnerstva v gorah», ki ga podpira Alpska konvencija. Mreža zavarovanih območij v Alpah je sodelovala tudi pri vzpostavitvi Mreže zavarovanih območij Pirenejev.

Alpska konvencija je podala spodbude, faza njenega konkretnega udeležanja se je pričela in rezultati so že vidni. Mreža zavarovanih območij v Alpah strokovno deluje že skoraj 10 let. Sedaj so na podlagi 12. člena protokola Varstvo narave in urejanje krajine uvedli še fazo prostorskega mreženja in bolj učinkovito ozaveščanje.

Na podlagi ustanovitve «Task Force zavarovanih območij v Alpah» se bo Mreža zavarovanih območij v Alpah z januarjem 2006 pridružila Stalnemu odboru Alpske konvencije in bo tako v njenem okviru imela še pomembnejšo vlogo pri uresničevanju protokola Varstvo narave in urejanje krajine.

Na kratko: Mreža zavarovanih območij v Alpah

- leto 2006, ureditev Stalnega odbora Alpske konvencije, sedež v Chambéryju s petimi zaposlenimi, ki bodo sodelovali pri projektih,
- podpora s strani države Francije in alpskih regij Provence-Alpes-Côte-d'Azur in Rhône Alpes kot tudi orientirano na projekte drugih držav podpisnic Alpske konvencije in Evropske unije,
- zajema okrog 800 obsežnih zavarovanih območij vseh kategorij, od tega 14 narodnih parkov in pribl. 70 naravnih in regionalnih parkov,
- obsega okrog 2000 upravljavcev zavarovanih območij in oskrbnikov,
- predstavlja pribl. 23% površine Alp kot tudi skoraj vse alpske rastline, živali in življenjske prostore,
- ima 15 tehničnih in strokovnih delovnih skupin,
- od leta 1995 je organizirala več kot 250 prireditev, raznovrstnih razstav in izdala številne publikacije.

Več informacij:

Elektronska pošta: info@alparc.org
Spletne strani: www.alparc.org

1. Seminar na temo parkljarji v Narodnem Vanoise (F) leta 2000 © Alpska mreža

2. Delovna skupina za ozaveščanje v Narodnem parku Visoke Ture (A) leta 1998 © Alpska mreža

Avtor:

Guido Plassmann

Direktor

Mreža zavarovanih območij v Alpah

Michael Vogel

Predsednik

Mreža zavarovanih območij v Alpah

Bukovje v Bodnu © – Parco Naturale Mont Avic (I)

Čezalpska partnerstva

Znotraj Mreže zavarovanih območij v Alpah poteka vrsta mednarodnih sodelovanj, ki so bila sklenjena med posameznimi zavarovanimi območji in temeljijo na skupnih projektih in problemih, osebnih stikih ter zgodovinskih povezavah med zavarovanimi območji in njihovimi upravljavci. Partnerstva imajo pomemben prispevek pri uspešnem mednarodnem sodelovanju, v okviru Alpske mreže imajo deloma tudi pionirsko vlogo. Čezalpska sodelovanja spremljamo in spodbujamo ter upamo, da bodo še naprej ostala gonilna sila mednarodnih in pogosto neformalnih projektov ter intenzivnih izmenjav med zaposlenimi na posameznih zavarovanih območjih, ki bogatijo delo Alpske mreže. Prav tako si želimo, da bi z bogatimi izkušnjami obogatila delo Mreže zavarovanih območij v Alpah. Stike z nekaterimi partnerji znotraj Mreže zavarovanih območij v Alpah nameravamo v naslednjih letih še okrepiti in v okviru 12. člena Alpske konvencije spodbuditi nastajanje novih.

Direktorji podpisujejo
partnersko pogodbo treh
parkov © Parc national des
Ecrins (F)

Izmenjava izkušenj
© Parc national des Ecrins (F)

Prireditve in delovne skupine

Uspeh Mreže zavarovanih območij v Alpah v veliki meri izhaja iz delovanja njenih delovnih skupin, ki so bile ustanovljene z namenom, da bi obravnavale tradicionalne teme, povezane z gorskimi zavarovanimi območji. S svojim delovanjem so omogočile, da je prvič na vsealpski ravni organizirano potekala izmenjava strokovnega znanja med zavarovanimi območji in strokovnjaki. Že deset let v delovnih skupinah poteka živahna izmenjava informacij in izkušenj o vprašanih upravljanja ter o izdelavi in izvajanju skupnih projektov. To je osnovna dejavnost mreže, ki omogoča veliko preglednost delovnih metod in ciljev ter skupnih problemov pri upravljanju alpskih zavarovanih območij. Še pomembnejši so zaupanje in osebni stiki, ki so se v preteklih desetih letih ob intenzivnem delovanju delovnih skupin stkali med upravljavci zavarovanih območij vseh alpskih držav. V okviru Mreže obstajajo različne delovne skupine, zadolžene za naslednja področja: favna, flora, upravljanje habitatov, sonaravni turizem, hribovsko gospodarstvo in gospodarjenje z gozdovi ter komuniciranje z javnostjo. Od leta 1997 dalje so delovne skupine poglobljeno obravnavale različne teme, kot so npr. parknjarji, ptice ujede, organizacijski ukrepi v turizmu in dodatne dejavnosti na zavarovanih območjih, veliki plenilci in ukrepi upravljanja, planinsko pašništvo, lesno gospodarstvo, organizacija informacijskih središč, skupno komuniciranje z javnostjo, upravljanje z vodo na zavarovanih območjih in kulturna ponudba zavarovanih območij. Na te teme je bilo organiziranih več kot 150 prireditev.

1. Tekmovanje Trofeo Danilo Re v Trafoju (I) leta 2003 © Alpska mreža
2. Seminar na temo kakovost v Naravnem regijskem parku Verdon © Alpska mreža
3. Delavnica na temo vode v Narodnem parku Berchtesgaden © Alpska mreža

10 let alpskega partnerstva

10. jubilej Mreže zavarovanih območij v Alpah (ALPARC) predstavlja tudi za Narodni park Visoke Ture pomemben mejnik na področju mednarodnega sodelovanja. Partnerstvo z narodnima parkoma Triglav in Les Ecrins (Francija) je s ciljem usklajenega in vplivnega delovanja na področju varovanja Alp pomemben poskus v začetkih čezmejnega sodelovanja med zavarovanimi območji. V desetih letih delovanja so se poleg izmenjave izkušenj med odgovornimi v zavarovanih območjih (strokovne ekskurzije, skupni jezikovni tečaji in različni projekti) za pomembne izkazale tudi izmenjave izkušenj med različnimi skupinami prebivalstva (npr. na področju kmetijstva). S pomočjo izmenjav znanj in kultur se ustvarja zavedanje o podobnostih edinstvene narave alpskega prostora, predvsem pa o podobnostih skupne alpske kulture.

Hermann Stotter, direktor
Narodnega parka Visoke Ture - Tirolska (A)

Pričakovanja glede mednarodnega sodelovanja v prihodnosti

Parki alpskega prostora so območja z visoko biotsko raznovrstnostjo in bogato živo naravo, ki jih je potrebno varovati in so izredno pomemben dejavnik pri ohranjanju in varovanju naravnih virov v Alpah. V parkih je prisotna večina značilnih življenjskih prostorov alpskega loka – tako obdelane kulturne krajine kot tudi nedotaknjena naravna območja. V njih potekajo znanstvene raziskave, ki so podlaga za dolgotrajno ohranjanje raznolikosti vrst. V prihodnosti bi se parki lahko razvili v t.i. prednostne ustanove za različne mednarodne raziskave na področju naravne in kulturne krajine. Zaradi večje vpetosti parkov v regionalno okolje bodo veliko prispevali k razvoju turizma, njihova pomembnost bo narasla in s prepoznavnostjo bodo pripomogli k razvoju naravnega turizma v Alpah. Vsi parki imajo nalogo izobraževanja in ozaveščanja in kot taki predstavljajo zelo pomemben element pri skrbnem ravnanju človeka z naravo in okoljem. Predpostavka za to je večja raven kakovostnega in sodobnega prenosa znanja. Parki so najboljša naložba za prihodnost, močno prispevajo k večjem vrednotenju narave s strani lokalnih prebivalcev in sodelujejo pri uresničevanju mednarodnih konvencij in ohranjanju evropske naravne dediščine. Posredovanje znanja in informacij

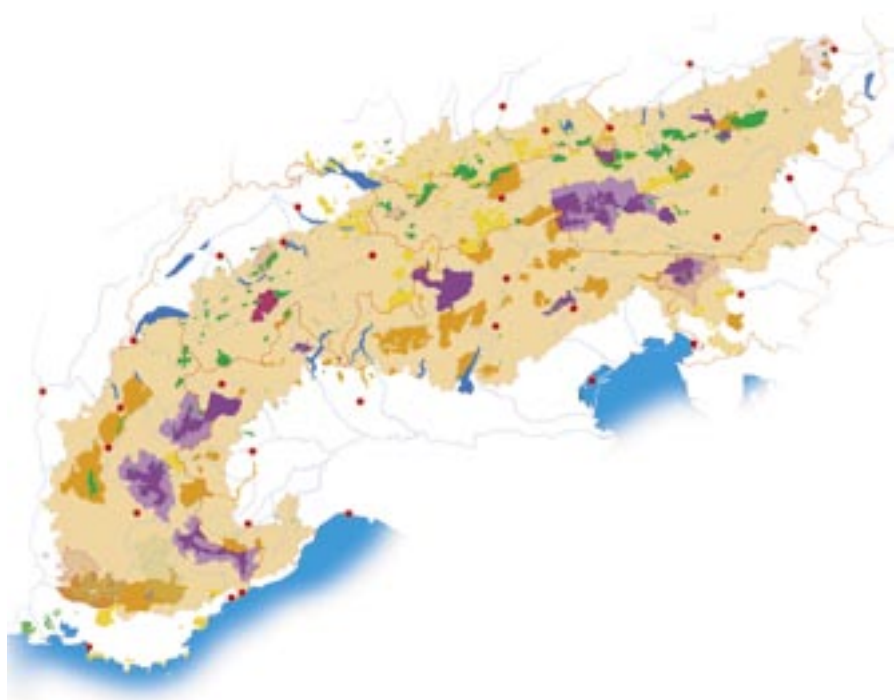
med zavarovanimi območji v Alpah, raziskovalna omrežja, čezmejno partnerstvo in programi za izmenjavo mladine so le nekateri izmed primerov mednarodnega sodelovanja. Glavna naloga za prihodnost parkov in Mreže zavarovanih območij v Alpah je torej še bolj poglobljeno strokovno sodelovanje.

Werner Franek, direktor
Narodnega parka Grossglockner (A)

Kartografija in podatkovne zbirke

Kot pomembno delovno sredstvo za mednarodno izmenjavo in komuniciranje z javnostjo je treba omeniti kartografijo alpskih zavarovanih območij in pripadajoče podatkovne zbirke, saj omogočajo vpogled v obstoječa zavarovana območja, njihovo razdelitev in kategorije. Predstavljajo osnovo za vse dejavnosti v zvezi s prostorsko mrežo kot tudi za spremljanje rastlinskih in živalskih vrst in drugih znanstvenih projektov na celotnem alpskem območju. Začetek kartografije zavarovanih območij v alpskem prostoru sega v leto 1995, od takrat dalje pa se stalno dopolnjuje in izboljšuje. Kartografija se navezuje na podatkovne zbirke, ki vsebujejo podatke o stanju posameznih območij ter geografskih in deloma topoloških danostih. Zbirke vsebujejo še ugotovitve o dejavnostih zavarovanih območij in njihovih ciljev, kar je zlasti pomembno za spodbujanje sodelovanja med zavarovanimi območji na mednarodni ravni in za izvajanje posebnih projektov. Ostale zbirke, ki vsebujejo podatke o vseh zavarovanih območjih in drugih strukturah (raziskovalne ustanove, upravni organi itd.), omogočajo učinkovito organizacijo prireditvev in programov sodelovanja. V okviru procesa za vzpostavitev vsealpskega geografskega informacijskega sistema se s Stalnim sekretariatom Alpske konvencije delo nadaljuje in usklajuje. Vsealpska kartografija in pripadajoča podatkovna baza trenutno razpolaga s podatki o več kot 800 večjih zavarovanih območjih (s površino preko 100 ha) iz vseh alpskih držav.

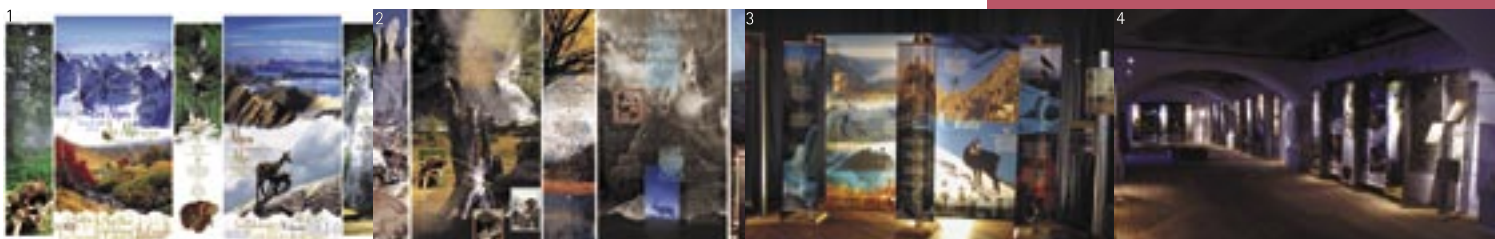

Ozaveščanje – pomembna naloga zavarovanih območij v Alpah

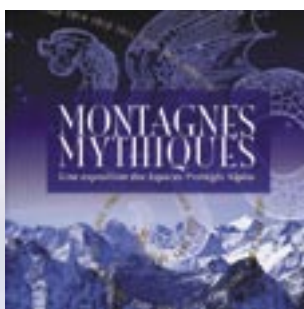
Dolgoročno ohranjanje krajinske pestrosti, naravnih okolij ter živalskega in rastlinskega bogastva je prednostna naloga zavarovanih območij, pri čemer imajo pomembno vlogo tako zgodovinski in kulturni vidiki kot tudi tradicija posameznih območij. Vsako zavarovano območje na različne načine poskuša uresničiti cilje. Zakoni in določila so nemalokrat vzrok za usodne posledice, vendar so nepogrešljivi za vsako zavarovano območje. Zastavlja se vprašanje, kako spodbuditi lokalno prebivalstvo ali obiskovalce k varovanju naravnih bogastev in k skrbnim ravnanjem. Dejstvo je, da se ljudje zavzemamo za to, kar poznamo in kar smo se naučili ceniti. Zaradi tega vsa zavarovana območja veliko svojega dela namenjajo ozaveščanju za odgovorno ravnanje z naravnimi in kulturnimi vrednotami. Komuniciranje v vseh oblikah je tako postalo pomembno orodje tudi v naravnih in narodnih parkih. Ozaveščanje širše javnosti preko modernih medijev je v številnih zavarovanih območjih kakovostno in strokovno. Komuniciranje v smislu gesla skupaj zmoremo več je izrednega pomena. To je način, s pomočjo katerega širši javnosti približamo pomen varovanja bogastva in vrednot zavarovanih območij. Tako bo javnost prepoznala pomembnost omrežja in

Skupna predstavitev alpskih zavarovanih območij

V zadnjih letih so izšle različne skupne zbiranke in publikacije, organizirane so bile razstave in postavljene spletne strani. Poleg izmenjave strokovnega znanja je cilj vseh teh dejavnosti vzpostaviti skupno delovanje na področju obveščanja javnosti o temah, ki zadevajo alpska zavarovana območja. S skupno predstavitvijo ciljev in komplementarnosti zavarovanih območij v alpskih državah je mogoče širšo javnost izčrpno seznanjati z vprašanji varstva narave in trajnostnega razvoja. Spoznanje, da prizadevanja za prostorsko varstvo narave obstajajo v vseh alpskih državah, bi lahko pripomoglo k temu, da se bo tudi na lokalni ravni okrepila pripravljenost prebivalcev za sprejemljivost zavarovanih območij. Skupna predstavitev alpskih zavarovanih območij bo utrdila njihov položaj na mednarodni ravni in omogočila lažji dostop do mednarodnih programov. V zvezi s tem je bil v okviru pobude INTERREG III B pripravljen program za skupno delovanje alpskih zavarovanih območij na področju odnosov z javnostjo. Namen projekta ALPENCOM je razviti skupne interaktivne instrumente v informacijskih središčih parkov v Alpah, kjer naj bi bile na voljo informacije o vseh alpskih zavarovanih območjih in ne le o lastnem območju. Druge dejavnosti, ki se prav tako odvijajo v okviru tega programa, so prirejanje razstav, postavitev spletnih strani, izdelava posterjev in zbirke podatkov za izmenjavo informacij ter izobraževanje zaposlenih na zavarovanih območjih na področju varstva okolja na celotnem območju Alp. Program se je začel izvajati leta 2005, trajal bo do leta 2007. Prvi del predvideva povezanost dvanajstih partnerjev alpskih držav. Rezultati in instrumenti, izdelani v okviru programa, bodo na razpolago vsem alpskim zavarovanim območjem na spletnem naslovu www.alpencom.org. Mreža zavarovanih območij v Alpah se poskuša približati širši javnosti z organizacijo potujočih razstav, kot so „Skrivnostne gore“ in „Vrnitev v divjino“, in z različnimi publikacijami, npr. „Zavarovana območja v Alpah – domišljjski svet“, ter tako vzbuditi zanimanje in navdušenje obiskovalcev, a tudi prebivalcev Alp za to enkratno naravno in kulturno dediščino.

1. Splošni pano razstave Skrivnostne gore © Alpska mreža
2. Razstavni pano parkov v Trentinu za razstavo Skrivnostne gore © Alpska mreža
3. Razstavni pano Narodnega parka Gesäuse za razstavo Skrivnostne gore © Nationalpark Gesäuse (A)
4. Razstava Skrivnostne gore v gradu Sand in Taufers, Alto Adige © Alpska mreža

razumela, da varovanje narave in kulturne krajine ni omejeno le na nekatera področja in da je potreben celovit pristop. Kljub temu, da je Mreža zavarovanih območij v Alpah doslej v komuniciranje vložila veliko truda, je potrebno še veliko postoriti. V mislih imam predvsem medsebojno učenje in skupne pobude. Slednje se lahko izkažejo za zelo uspešne. Premagovanje državnih in jezikovnih meja nenazadnje prispeva k boljšemu razumevanju med različnimi narodi.

Artur Kammerer, direktor
Naravnega parka Južne Tirolske (I)

Raziskovalno delo in študije

Mreža zavarovanih območij v Alpah sodeluje pri raziskovalnih projektih in izvaja lastne študije, ki jih večinoma objavlja v publikacijah »Dosjeji Mreže zavarovanih območij v Alpah« ali »Zbornik Mreže zavarovanih območij v Alpah« (glej katalog objav Alpske mreže). V okviru mednarodnih projektov pri raziskavah sodelujejo univerze ali druge raziskovalne ustanove, rezultati teh nalog pa so objavljeni v posebnih publikacijah (glej »Revue de Géographie Alpine«, št. 2002-2: Zavarovana območja – območja raziskovanja). Mreža zavarovanih območij v Alpah je pripravila samostojne študije zlasti na naslednjih področjih: čezmejna zavarovana območja in ekološka povezanost (Alpensignale, št. 3), upravljanje turizma v zavarovanih območjih (dosjeja št. 2 in št. 4), pogodbeno varstvo narave in znak kakovosti (dosje št. 11) in primerljivi habitati na zavarovanih območjih (dosje št. 5). Mreža sodeluje pri mednarodnih projektih svojih partnerjev, npr. pri natečaju CIPRE-International »Prihodnost v Alpah«, s Švicarsko akademijo za naravoslovje (SANW) pa je vzpostavila lastno bazo podatkov o raziskovalnih projektih v evropskih zavarovanih območjih. Prihodnje leto namerava s temi dejavnostmi nadaljevati načrtno. Za izvajanje študij in raziskav v zavarovanih območjih je predvidena tudi vzpostavitev lastnega medija.

Ledeniško delovanje
© Parc national des Ecrins (F)

Počitek v megli
© Parc national des Ecrins (F)

Sodelovanje Alpske mreže zunaj Alp

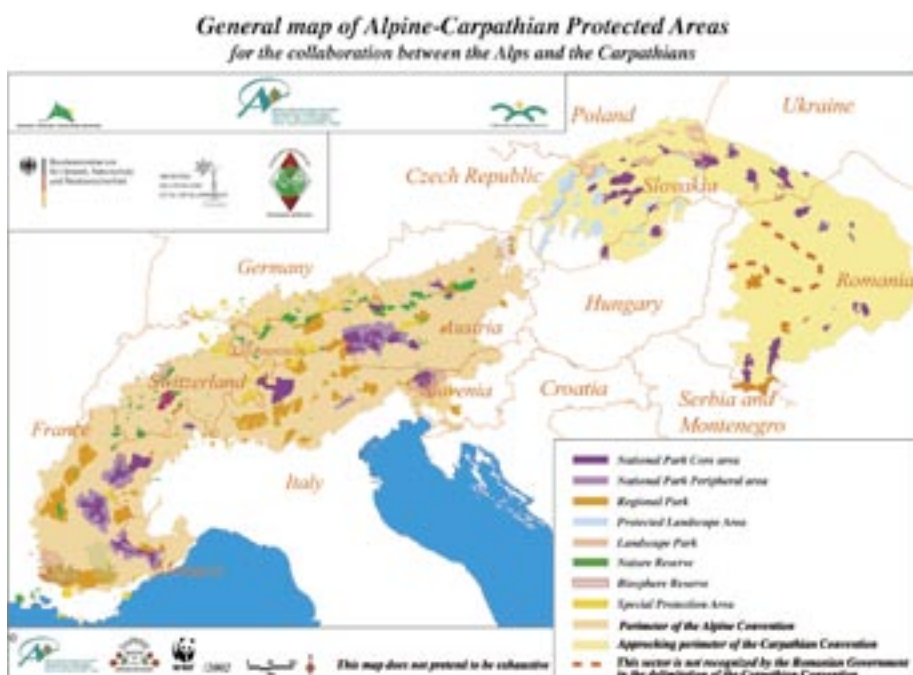
Mreža zavarovanih območij v Alpah že od leta 1997 sodeluje tudi z drugimi evropskimi gorovji. Posebno zanimanje sta vzbudila sosednja gorovja Pireneji in Karpati, ki se spopadata s podobnimi problemi kot zavarovana območja v Alpah. V letih 1997-2001 so bile organizirane številne tematske prireditve, na katerih so sodelovali predstavniki drugih evropskih gorovij. Mreži zavarovanih območij v Alpah je bila zaupana organizacija velike prireditve v okviru mednarodnega leta gora, ki ga je leta 2002 razglasil OZN. Na strokovnem kongresu v Chambéryju, ki se ga je udeležilo kar 18 držav iz Evrope in zunaj nje, je bil v okviru novo oblikovane Karpatske konvencije položen tudi temeljni kamen za vzpostavitev mreže zavarovanih območij v Karpatih. V letih 2003-2004 je nemško predsedstvo Alpske konvencije pooblastilo Mrežo zavarovanih območij v Alpah, da začne aktivno sodelovati pri vzpostavitvi Mreže zavarovanih območij v Karpatih. Okvirni pogoji za mrežo so bili opredeljeni v sodelovanju z izvršnim odborom vladnih predstavnikov držav z območja Karpatov, s predstavniki zavarovanih območij pa so bili opravljeni razgovori o njihovih potrebah (gl. „Towards a Carpathian Network of Protected Areas. Final Report“, 2004). Dolgoročni cilj Mreže zavarovanih območij v Alpah je intenzivno sodelovanje med Alpami in Karpati. Prvi koraki na tem področju so bili narejeni že leta 2004, ko je bil v Avstriji organiziran skupen posvet na temo NATURA 2000 – način upravljanja v Alpah in Karpatih. Nadaljnje strokovne konference in tematska srečanja so predvidena spomladi leta 2006. Karpat in Alpe povezujejo številne skupne teme in prav zaradi širitve EU v vzhodno Evropo so te za evropsko okoljsko politiko še posebej zanimive.

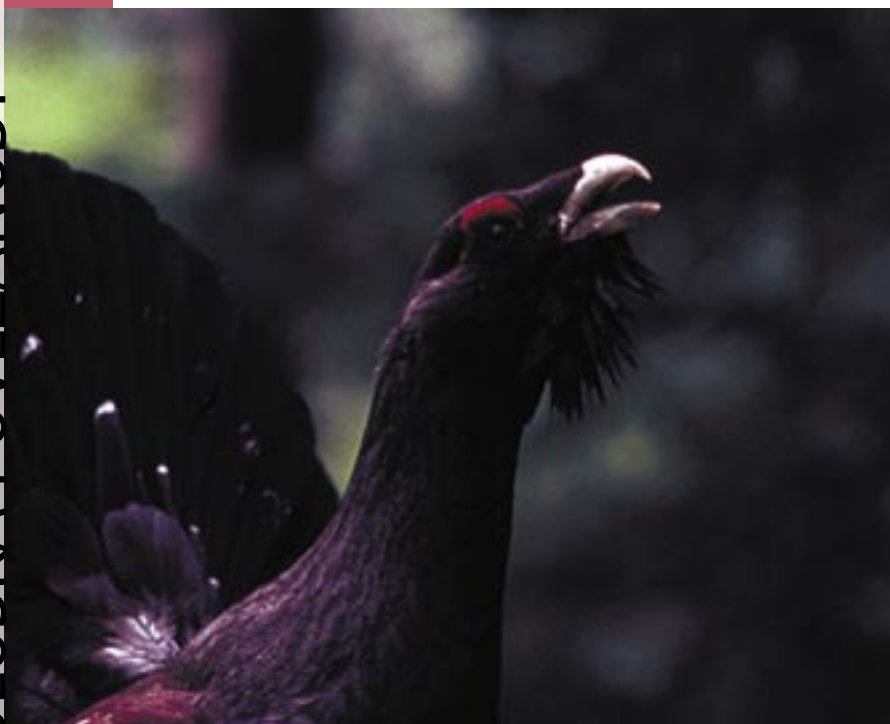
Mreža zavarovanih območij v Alpah in gorska partnerstva

Na VII. alpski konferenci, ki je potekala leta 2002 ob mednarodnem letu gora je bil sprejet sklep, da se izkušnje iz alpskega prostora, ki so bile obravnavane na svetovnem vrhu za trajnostni razvoj v Johannesburgu, upoštevajo v mednarodnem partnerstvu za trajnosti razvoj v gorskih regijah. V času nemškega predsedovanja Alpski konferenci v letih 2003-2004, je Nemčija veliko pozornosti namenila vzpostavitvi sodelovanja med Alpsko konvencijo in gorskimi regijami Karpatov, Kavkaza in centralne Azije. Karpatska konvencija je bila pripravljena ob podpori Italije, Avstrije, kneževine Lihtenštajn in Okoljskega programa združenih narodov in sprejeta na ministrski konferenci z naslovom Okolje za Evropo, ki je potekala leta 2003 v Kijevu. Konvencija predvideva ureditev omrežja zavarovanih območij kot uradno in meddržavno pobudo držav članic konvencije. Karpatske dežele že od leta 2003 ob tesnem sodelovanju z Mrežo zavarovanih območij v Alpah in ob finančni podpori Nemčije, Francije in Monaka pripravljajo ustanovitev omrežja svojih zavarovanih območij. Izkušnje Alpske mreže so pri vzpostavitvi dolgoročnega sodelovanja med Alpami in Karpati neprecenljive, saj lahko prispevajo tako k oblikovanju ekoloških koridorjev kot tudi k strokovnim izmenjavam med zavarovanimi območji evropskih gorovij. Nemčija bo sodelovanje podpirala tudi v letih 2005 in 2006.

Silvia Reppe,

strokovna svetovalka pri Ministrstvu za okolje,
varstvo narave in jedrsko varnost (D)

Divji petelin © Nationalpark Gesäuse (A)

Mreža zavarovanih območij v Alpah in prosto živeče živali

Prosto živeče živali, kot na primer divjad, rjavi medved, planinski orel in divji petelin, so simboli še nedotaknjene narave, ki pri ljubiteljih narave uživajo največjo naklonjenost. Varovanje prosto živečih živali in zagotavljanje ugodnih življenjskih pogojev je pomemben cilj Mreže zavarovanih območij v Alpah, za doseganje le-tega pa je potrebno sodelovanje med zavarovanimi območji pri povezovanju življenjskih prostorov. Ker je življenjski prostor nekaterih prosto živečih živali na obsežnem ozemlju, je za njihovo preživetje alpsko omrežje nujno. Potrebno je tudi uskladiti načine za spremljanje stanja ogroženih ali redkih vrst, kar bi omogočalo oceno trenutnega stanja, le-ta pa bi lahko služila kot osnova za varovalne ukrepe.

Heinrich Haller, direktor
Švicarskega narodnega parka

Ekološka povezanost

Alpska konvencija v 12. členu protokola o Varstvu narave določa, da: „pogodbenice sprejemajo ustrezne ukrepe za povezanost zavarovanih območij, biotopov in drugih zavarovanih ali zavarovanja potrebnih elementov na državni in mednarodni ravni in se zavzemajo za usklajevanje ciljev in ukrepov na čezmejnih zavarovanih območjih». Prav to pa je cilj Mreže zavarovanih območij v Alpah, saj konkretne pobude za izvajanje omenjenega člena od leta 1995 dalje uresničuje s pomočjo izmenjav vsebinskih vprašanj z zavarovanimi območji ter s pomočjo delovnih skupin za usklajevanje ukrepov upravljanja. Mreža se po pooblastilu Stalnega sekretariata Alpske konvencije od leta 2004 dalje prizadeva za oblikovanje ekološke mreže. Z objavo študije o čezmejnih zavarovanih območjih ter ekološki povezanosti v Alpah se je začel proces, ki poudarja usmerjenost Alpske konvencije h konkretnemu ukrepanju. Uporabne rešitve, kako povezati zavarovana območja na podlagi obstoječih določb prostorskega načrtovanja ter pogodbeno urejenega varstva okolja v pogodbenicah Alpske konvencije, upoštevajo varstvo ekoloških funkcijskih prostorov (migracije) in njihovih značilnih habitatov. Uresničevanje ekološke povezanosti je dolgoleten proces, odvisen od zaupanja med pogodbenicami, tehničnih ukrepov upravljanja, pogajanj z lokalnimi deležniki, ozaveščanja prebivalstva ter političnih odločitev. V pogodbi o Alpški konvenciji obstaja le malo elementov, ki bi se tako konkretno nanašali na določen prostor in se zavzemali za uresničevanje konvencije. Mreža zavarovanih območij v Alpah bo na tem področju še naprej izpolnjevala zadane cilje.

Seminar na temo kozorog – način lova © Alpska mreža

Organi odločanja Mreže zavarovanih območij v Alpah in njeni partnerji

V okviru Mreže zavarovanih območij v Alpah že od ustanovitve dalje obstajajo trije organi odločanja: generalna skupščina predstavnikov vseh zavarovanih območij (sestane se vsako drugo leto), mednarodni izvršni odbor (sestane se dvakrat letno) in sekretariat s sedežem v Franciji, katerega naloga je usklajevanje projektov in dejavnosti organizacije. Od leta 2001 so bili predsedniki Mreže zavarovanih območij v Alpah imenovani začasno, leta 2003 pa so bile prvič volitve predsednika izvršnega odbora. Mreža je na generalni skupščini leta 2001 sprejela tudi interni pravilnik, ki opredeljuje omenjene organe odločanja. Izvršni odbor določa najpomembnejša področja delovanja, sprejema letne programe dela in strateške odločitve glede razvoja mreže. Sestavljajo ga predstavniki, ki jih izvoli skupščina zavarovanih območij in zastopajo zavarovana območja posameznih držav glede na njihovo število in kategorijo. Omenjeni organi odločanja delujejo uspešno in že od vsega začetka zagotavljajo, da se odločitve sprejemajo demokratično. Z okrepitevijo sodelovanja s Stalnim sekretariatom Alpske konvencije bo treba prilagoditi tudi interni pravilnik. Mrežo zavarovanih območij v Alpah že od vsega začetka financira Francija in obe francoski alpski regiji (Rona-Alpe in Provansa-Alpe-Ažurna obala). Z Mrežo zavarovanih območij v Alpah vse do danes upravlja ter nudi dragoceno pomoč Narodni park Les Ecrins. Na podlagi načela, sprejetega na drugi mednarodni konferenci alpskih zavarovanih območij leta 1998, ki določa, da so za dejavnosti mreže soodgovorna zavarovana območja, financirajo različne dejavnosti tudi posamezna zavarovana območja in ustrezne javnopravne skupnosti s posameznih območij, kar velja še zlasti za financiranje organizacije prireditev na lastnem območju. Zadnja leta se je v okviru dejavnosti mreže in pri njenem financiranju še posebej izkazalo kar nekaj pogodbenic: Nemčija in zvezna dežela Bavarska (vzpostavitev mreže v Karpatih, ekološka povezanost v Alpah, kartografija alpskih zavarovanih območij), Monako (Mreža zavarovanih območij v Karpatih), Avstrija (organizacija posvetovanja o NATURI 2000 Alpe-Karpati) in Švica (vzpostavitev baze podatkov o raziskovalnih projektih na evropskih gorskih območjih). Vse pogodbenice Alpske konvencije so leta 2004 sodelovale pri študiji „Čezmejna zavarovana območja in ekološka povezanost“. Veliko dela je bilo opravljenega tudi posredno z aktivnim sodelovanjem zavarovanih območij pri skupnih akcijah mreže. Mreža zavarovanih območij v Alpah temelji na tako dinamičnem razvoju ter aktivnem sodelovanju pogodbenic in zavarovanih območij.

1. Upravljalci zavarovanih območij v Alpah na konferenci Alpske mreže v Avstriji leta 2001 © Alpska mreža
2. Mednarodni izvršni odbor Alpske mreže med zasедanjem v Monaku leta 2005 © Alpska mreža

alpenkonvention convention alpine convenzione delle alpi alpska konvencija

1. Delovna skupina na temo vode v Naravnem regijskem parku Verdon (F) leta 2000 © Alpska mreža
2. Marmota Marmota © Nationalpark Berchtesgaden (D)
3. Delovna skupina za spremljanje stanja v Naravnem regijskem parku Queyras (F) leta 2000 © Alpska mreža
4. Napoved seminarja Alpske kulture v Naravnem regijskem parku Paneveggio Pale di San Martino (I) leta 2000 © Alpska mreža

Prihodnost Mreže zavarovanih območij v Alpah

Priključitev Mreže zavarovanih območij v Alpah k Stalnemu sekretariatu Alpske konvencije predstavlja nove izzive. Poleg nadaljevanja tradicionalnih nalog, kot so strokovna izmenjava med upravljalci zavarovanih območij, oblikovanje mednarodnih orodij za komunikacijo in izmenjavo podatkov, kot tudi usklajevanje skupnih vsealpskih projektov, bo v prihodnosti potrebno obravnavati tudi teme, ki neposredno zadevajo udejanjanje Alpske konvencije. Zaradi varovanja raznolikosti vrst v Alpah (12. člen protokola Varstvo narave) bo pomembno vlogo igralo vprašanje prostorskega povezovanja zavarovanih območij v Alpah. Poleg čezmejnih zavarovanih kompleksov spadajo k pomembnim temeljem prostorske mreže tudi narodna in regionalna združenja za varovanje okolja. Zunanje sodelovanje v smislu biogeografske alpske regije naj bi se v okviru gorskega partnerstva Alpske konvencije še nadgrajevalo. Mreža zavarovanih območij v Alpah skupaj z zavarovanimi območji trenutno razvija moderna in interaktivna komunikacijska orodja, s katerimi bi v naslednjih letih ustvarili skupno predstavitev vseh partnerjev Mreže. V strateškem dokumentu Mreže zavarovanih območij v Alpah so predstavljeni srednji in dolgoročni cilji mednarodnega sodelovanja med zavarovanimi območji. Dokument je ob priključitvi Mreže k Stalnemu sekretariatu izdelal organizacijski odbor Mreže Majhna mednarodna skupina zaposlenih v podružnici, ki se nahaja v središču francoskih Alp, do odslej bolj kot kdaj koli služila zavarovanim območjem v Alpah in Alpski konvenciji. Njihovi največji cilji bodo spodbujanje mednarodnega sodelovanja med zavarovanimi območji, konkretni doprinosi k udejanjanju Alpske konvencije ter tesno sodelovanje s Stalnim sekretariatom Alpske konvencije v Innsbrucku in Bolzanu.

alpenkonvention convention alpine convenzione delle alpi alpska konvencija

Zahvaljujemo se vsem zavarovanim območjem in institucijam alpskih držav,
ki so dejansko prispevali k delu Alpske mreže

Zahvaljujemo se našim sodelavcem, ki dajejo njihov prispevek in omogočajo mednarodno sodelovanje.

Réseau Alpin des Espaces Protégés

Micropolis - Isatis - F - 05000 Gap

Tel: 33 (0)4 92 40 20 01

Fax: 33 (0)4 92 40 20 00

240, rue de la République
73000 Chambéry

e-mail: info@alparc.org

www.alparc.org

Glavni urednik : Guido Plassmann

Uredil: Boris Opolka

Tisk **concep et real**: Imprimerie des Arts Graphiques

Prevod trad: Agnès Bousquet, Reinhold Ferrari, Andreja F. Gasperlin, Natasa Leskovic Ursic, Tina Markun, Elena Maselli, Anne-Sophie Petitprez, Guido Plassmann

Fotografije: ASTERS (F); Nationalpark Berchtesgaden (D); Parco Nazionale Gran Paradiso (I); Nationalpark Hohe Tauern (A); Parco Naturale Mont Avic (I); B. Opolka (F); Mreža zavarovanih območij v Alpah; Parco Nazionale dello Stelvio (I)

Natisnjeno na papirju FSC

Imprimerie des Arts Graphique - Alby sur Chéran (F)